

Pacific

Herald.

Entered at the Postoffice at Parkland Wash as Second Class Matter.

Nr. 21

Parkland, Washington, Sude Juni 1900.

10de Aarg.

Den Høje Grev have vi en evig Klippe.

Med Fred til Dømme dinne Barn,
Klippe, du, som bræt for mig,
Lad mig finde Sjæl i dig!
Lad det Vand og Blob, som fled
af din Side i din Død
være mig til Frelse bragt
fra al Syndens Styrke og Magt!

Lovens Grav opfyldes ej
ved min Øjernateg — nei, o nei!
Ou min Gang el Graue sandt,
en min Tøre aldrig sandt,
vor jeg dog en Dødens Mand;
du, hun du mit Jesle kan.

Saab har jeg al bringe dig?
Til dit Støt jeg trænger mig,
Rogen er jeg, lader mig da,
hjælpe os, af hjælp mig nu,
Hjælpg sandt jeg' — Jesus, her,
renz min Sjæl, jeg ellers dør!

Naar min Psalmsang hanse vil,
og mit Dømme vil,
naar jeg gaar til sidste Hjem,
stilles for din Domstol frem,
slippe, du, som bræt for mig,
Lad mig finde Sjæl i dig!

J. R. S. efter
A. M. Toledy, 1776.
Den g. d.

Spredte Meddelelser.

De fineste Ørterere siges at røade
over 11 Milioner Medlemmer i deres
hjemelige Forening.

I Juli skal der holdes en stor Plan-
demiad i Chicago, i Minneapolis og
St. Paul.

Gengenstanden røder fremdeles lige
lide i Indien. Endelig finder sin
daglig omstøm af hunger.

Prof. H. G. Smith er valgt til Vor-
ge, hvor han havde her opholdt sig i
langere tid uden at herdes helbred
er blevet bedre.

Besøg Ebbefeld, Congregationalis-
ters Mission i Kina i 30 Aar,
menet, at Kinas Regjering bliver fjer-

net, om Europas Magter blander sig
ind i Øerret.

M. G. Hosnes, som her mange
Verner og besjende i Syddakota, er
en af de tre Postkontorinspektører, som
er blevet udvalgt til at undersøge Be-
dragerne ved Postvesenet i Havana.

England jubler over, at de med den
største Hær, som England nogen Gang
har stillet i Mæklen, nu har omtrænt
kunsten af de mindste Republikker, som
vor Lid hender. Men det er noget at
beundre?

Der er udsigt til at Kongressen
vedtager en Lov, hvorfed ca. 2400,000
Ares Land bliver anbnet for Sejttere
i mæng 400,000 Acres ved Fort Hall
Idaho, og 2000,000 i det sydvestlige
Utahoma.

Følge de sidste Beretninger fra
krigen i Sydafrika har vistnok Pra-
toria af Voernes Anførere. Man
blev enig om, at forsvarer sig til det
værdi. En af de mest fremragende
Medlemmer af Krigsraadet skal der
have yret følgende Ord: "Med Guds
Hjælp skal endnu den Time komme, at
Storbritannien vil aerkjende de to
Republikkers Frihed. En stor For-
bring vil endnu indvæde i vor unø-
rende Stilling."

St. Louis herjer endnu Striden
til Tab og Stade både paa Mennes-
keliv og Ejendom.

Der træves en Styrke af omkring
1000 Mænd til blot at holde uogen-
tunde Orden ved og omkring Street-
car selstabels Mastlinhus.

Hæmti fremragende Forretning-
vænd har bedet Governøren om at
lende en Militærhæft for at holde Or-
den i Byen.

I Kina forsættes Urolighederne
fremdeles. Boxers synes at være be-
stemte paa, at drive alle fremmede
ud af Landet. Regjeringen, som re-

presentører et Fremstedsyrti, der gjer-
ne vil beholde de fremmede Missionærer
og andre i Landet, træss og des-
hændres paa mange Maader i at holde
orden. Andre mener, at Regjeringen
hjemmeligen holder med disse Øporet.

Statssekretær Hay har mæng stre-
v i saaledes til California's Governer:

"Den fineste Besjædning slager over,
at Ulykkesdighederne i San Francisco
uden Grund har kvarantinet Kinalva-
gaten.

Han anser dette som Brub af Træs-

tater og protesterer derimod. Vor saa
god, at berette om Sagens Sammen-
hæng."

Den 4de dennes kom Gov. Gage til
San Francisco for at undersøge Sa-
gen.

De Angler, som var sat i Omsob
om, at President Kruger skulle have
komt og ladet sit Folk i Stullen, viser
sig at være falske.

Han er endnu i god Behold og saa
fast paa sin Post, som sit Lands højeste
Overrigbed, men har truet sig saaledes
tilbage, at Englaenderne ikke kan faa
sat i ham, saa snart og saa let som de
onster.

Den 1ste Juni holdtes Krigsraad i
Pretoria af Voernes Anførere. Man
blev enig om, at forsvarer sig til det
værdi. En af de mest fremragende
Medlemmer af Krigsraadet skal der
have yret følgende Ord: "Med Guds
Hjælp skal endnu den Time komme, at
Storbritannien vil aerkjende de to
Republikkers Frihed. En stor For-
bring vil endnu indvæde i vor unø-
rende Stilling."

Henvnen høre mig til, jeg vil betale,
siger Herren.

Mital, Bisshop i Salisbury, som
var en sidenstabelig Jæger i Stedet for
en Bisshop, der skulle passe paa udobe-
lige Sjæle, var i Aaret 1527 inde paa
en lydig Dag. Ved denne Lejlighed
rendte en jaaret Hjort afsted og sadt
dod ned i en skornager tilhørende en i
Kørheden boende fatig Bonde. Den
fattige Mand sandt det døde Dyr, tog
det hjem, lagede det til og havde Mad
bered til sig, sin kone og sine staters
Born i flere Dage. Men dette rygte-
des snart. Den godjordne Bisshop lod
saaks den staters Bonde sætte fast og
laste i et stiden Fængsel, fordi om han
var den første Idejæringen. Han var
hans Myndighederne at bringe
ham for Retten og domme ham til Dø-
den. Mital havde, som ærlige Folk,
Betenkelskaber ved at domme en
Mand til Døden paa Grund af et dødt
Dyr og nægtede derfor at se den in-
dianer lig med. Dickevislig satte

Bisshoppen sig paa Dommersædet og
særlig hen i Herren.

gav følgende Hjendelse: "Estersom
Bonden ved at løbe hjem kroppen
overtraadte Borgens Lov, saa skal han
syes ind i det stjaalne Tyrs Hul og
gives til Bisshoppen Jagthunde, men
tan han løbe saa hurtigt i Hulen, at
Hundene ikke kan faa sat i ham, saa
skal hans Liv bli sparet." Denne
Hjendelse blev virkelig bragt i Anven-
delse paa den arme Mand. Han blev
syet ind i Hulen og sat til et cabent
Sted, hvor alle kunde se. Her satte
den hjertelose Bisshop sine stærke og best
svæde Hunde paa den ulykkelige Mand
og begyndte straks at tude lustig paa
sit Jagthorn. Hundene holdt rosende
over Bonden og rev ham i mange
Stykker. Den følgende Dag steg den
afstyrelige Bisshop op paa sin Hest for at
gaa paa Jagt. Hesten slog bagud,
forsøgte Tyruren af, og denne brettede
Dalen.

Ajender du Kristus?

Da den fromme engelske Bisshop Be-
veridge laa paa sit Øverside, hændte han
ei længere Nogen af sine Verner eller
Baarstende. En Prest, med hvem
han havde staet i Forbindelse, besøgte
ham, og da han blev fort ind i hans
Øverelse, sagde han: "Beveridge, kjen-
der du mig?" — "Hvem er du?" spurgte
Bisshoppen. Da man nu fortalte
ham, hvem han var, sagde han: "Jeg
kender ham ikke." Kort efter kom en
anden af hans bekjendte, og Beveridge
erklærede om ham: "Jeg kender ham
ikke." Nu trædte hans kone hen til
Sengen og spurgte ham: "Ajender du
mit endnu?" "Hvem er du?" spurgte
han. Hun svarede: "Jeg er din Ke-
re." "Jeg kender dig ikke", sagde
han. Nu tog en af de Omstaa-
ende Ordet og sagde: "Beveridge, kjen-
der du da Jesu Kristus, din Herre og
Frelser?" "Jesus Kristus," sagde
han, idet han ligesom vaaguede op af
en Skummet, "ja, han har jeg hændt
saart i jævnslive Aar; o dyrebare
Frelser, du er og bliver mit hele
Haab og min Fortrostring i Liv og
Død." En lidet Stund efter sov han

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

Abonnement-Vilkaar:

Aar.....	50 Cts
Seks Maaneder.....	25 Cts
Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merkur:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den højest i Money order eller læg 50cts. i Solv i Brevet.

En eller To Cuens Træmærker modtaget også. Men Træmærker paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bryge.

Korte Meddelelser fra standinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Taf.

Skolens Slutning.

Hørleden Fredag var Skolens Slutningsfest. Paa Formiddagen kl. 10 samledes Religionsstoleafdelingens Born med sine to Lærerinder samt Pastor Harstad. Man begyndte med Sang og Bon. Derefter indhdede Pastor Børnene om, at den Lid, de havde tilbragt her visstnok for evigt var hentunden, at den aldrig vilde vende tilbage, og at der engang vilde af Gud blive trævet til Regnslab for, hvorledes vi havde benyttet Tiden.

Børnene sit Bidnesbyrd om, at deres Arbeide og Dovsels i det hele taget havde været god, og at man var glad over at høre sende dem hjem til sine med saabund Bidnesbyrd og med den Begjæring, at de nu altid vilde være som hydige og gudfrugtige Børn blandt Forvoldre og andre. Hvad der har været stolt for Lærerne hender dog Gud næste til, og dersor blev en hver opfordret til at tente næste efter og prove sig selv.

Det varne og hydige, som de børnede: finde hos sig, fulde de bestjende og belasse for Gud og love at aflegge samt bede om Forladelser dersor og om den Hellig Anuds Kraft til at frie over alt ondt og gaa fremad i det gode.

Efter at hvert Barn havde fået sin skat etur Department Card til de ogsaa som Pant var sine Lærerinders Hjerslighed tilslut en Del Sustertai, som gjorde dem endnu mere tilklaende af Gude.

I denne Afdeling har der i Aaret

Set været 65 Born, som ill hver Dag har hørt Læser e ten i Bibelhistorie, staleisme eller Forstilling.

Her har været flere Amerikanske Børn, som da har lært disse Ting bare på Engelsk.

Om Aftenen holdt den højere Asdeling sin Slutningsfest i Gymnastiksalen, som var omrent fyldt af Folk.

Festen begyndte med Salmesang, Bønning Ps. 119, 9 — 24 og Bon.

Paa Platformen sad de 6 Graduerter, Lærerne og Stolens Trustees.

Miss Whiting holdt en Tale om Indbildningskraften og dens Indflydelse paa Livet.

Efter en Snpranosolo: øre være Gud i det høreste, af Mrs. Davenvors og Kvartet holdt Miss Tenwick en Tale om Kortslagene, hvori hun viste i høllten Land og Hensigt de blev foretagne.

Pastor Lane, som godhedsjæld tentte paa at være tilstede og holdte en Tale, blev besvært hundret deraf. Pastor Sperati maatte forsøde Forsamlingen ganske tidlig for at deltag i en Koncert i Tacoma.

Prof. J. M. Petersen holdt en sejdeles vellykket Tale om Ratten af et lærte Latin. Stolens Bestyrer Prof. N. J. Hong overrakte Afgangsbidnesbyrdene til Graduerterne og holdt der paa en vacker Tale over Klassevalgsprogramp nemlig: "Buy wisdom and sell it not." Alvorligt og intregende blev der sagt, hvori samme Viddom bestaar, hvilken Himmelsgave og usatterlig Perle den er, hvilke Lid og Støvere der er, som vil haave mellem og Bold fravriste os den, hvorpaa vi er i klampen, men hvoreder vi dog ved Guds hjælp ved Guds stor Magde og Magt kan seire over al onde og tilslut for Kristi Stjeld naeden evige Herlighed.

Efter at Pastor Christensen havde fremhaaret Christiernes Tak til Lærer og Disciple for Samarbejdet og indsat vor Glæde og Lykkeslæng, sang hele Førsamlingen tilslut: Nu satte alle Gud, hvorpaa Herrens Besignelse lyktes af Pastor Christensen. Der paa modtog Graduerterne mange Haandtryk og underlige Lykkeslænger.

De unges Mødre, som nu havde fuldført et kursus, er Anna M. Tenwick, Rockford Wash. og Agnes Whiting, Tacoma Wash; den første er noget den anden Amerikauer, begge er udannede til Lærerinder. Derudst er der fire Butter farbige med sit Forstningskursus, nemlig Carl A. Andersen, Edmund Wash., August Buschmann, Tacoma, Wash., Richard Jackson, Eureka, Cal., og Oscar Ingelius Silverton, Oregon. De fleste af disse haaber vi senere også at mede igjen ved Stolen, hvor de vil fuldføre et eller flere kurser til. Mr. M. Bachsen vil forhåbentlig lever arbejde som Bogtrykker i Herolds Office.

Opmuntring.

Vor store, og kostbare Stole beride tal da Gudselskab, ikke var forgæves.

Det første Aar den var i Virksomhed var den trods de knappe Tider og den Omstændighed, at den først begyndte ved Enden af Octobre besøgt af 107 Disciple.

Siden gis det nogle Aar nedad, indtil der igjen forrige Aar var netop samme Antal indstrevne nemlig 107. Men dette Aar har Stolen haft en opmunrende Forøgelse i Discipulantal. Dette var Stolens 8te Stoleaar med 156 Disciple. Af disse gis 65 i Religionsstoleafdelingen og 91 i den øvrige Asdeling. Enkelte endog tilfæligh interesserede Folk har haabet dette, at man også opførte Religionsstole nu Born blandt Stolens Discipulantal, og man ejer det maale endnu. Hvad Grunden berst er forståar vi ikke iste.

Før Redaktionen af dette Blad er dette noget af det mest opmunrende. I Religionsstoleafdelingen har vores ligesaavel som den højere Asdeling. Dette tyder dog paa, at en Del Førelse ogsaa herude ønsker, at deres Vorstal saa et grundigt Mændstab til sin Staber, Gjenskaber og Helliggjører. Og dog burde het have været langt mere i denne Asdeling end vi har haet indog dette Aar. Thi her er mange Hjem bædre ejer og nære, som ejer trav paa at være lejlige Hjem og i omrødt kunde have benyttet denne Religionsstole uden nogen stor Beskrivelse saa sine Børn. Dette er meget nedlærende, og om man kun tænker lidt over Hjernerne af saadan Førsamling, så er Foragt af Besegelses Tid, kan man da vente andet end, at Kristen sammen maas uddø i sunde Hjem i Bautroens frødige Bampeier træde i Steder gaastre Hjerte. Det er ikke saa, saa er det aabenbart et stor Gods Under og selv ikke Forældrenes talte berør.

Men naar man saa igjen tænker, hvor almindeligt det er, at endnu intalde træfine Førelse findes af lens Mangler, både virksom og opsigtede, ved en stætels Religionsstole, da samme Lid, som de næppe vilde nætte af at have til Ejernes Stater, Religionsstole Stole med en tvivlsom Vor, der ofte ikke engang ejer trav paa et mere træfæ, med jætige Draper og bugen Drap, da er vi glad over, at Religionsstole Discipulantal dog har været.

Vi er saa dristige, at vi udfordrer en, som vil give Lid derpaa, at uverlig, om vi vor Religionsstole Born ejaa i verdblige Lid har holdt Stolt ved sine Kamerater paa de religiøse Studer. Vi har vedset, at vi har funnet flere dets, hvori Guds Ord er et overvældende heligt Oprøragsmeddelstil af denne baade Hjerte og Forstand enddog joalever, a-

man i og udenfor Stolen kan opretholde mere Livet, Orden og Pilgosplystel. Den som ikke har lagt Mærke her til, han ved simpelthen ikke, hvad det er at opbygge og undervise den menneskelige Forstand og Hjerte.

Bagvæksel.

Johan Arndt, Skriveren af den berømte Bog om den sande Kristendom, kunde ikke alene skrive om den sande Kristendom, men han var en sand Kristen, som levede efter, hvad han læste.

Han havde engang gjort endtelse borste i en Bygd, der laa et Stykke Bei fra Hjemmet. Da han skulle vende hjem, blev han oversat af et svært Regn. Beiene blev saaledes, og det var strengt at gå tilfods. En Godesvogn kom tilbørende, og i den sif han hav til at stige ind. Der var en stor Londe i Vognen, og bag den sif Arndt sætte sig ned.

De var ikke gaaede langt, førend de indhente tre Kvinder, som havde været ude i Besøg, og som, ligesom Arndt, var glad over at kunne saa Hjerte. De sit Blads fremme i Vognen, hvorfra de ikke kunde se Arndt paa Grunden af Londen. Straks efter at de havde sat sig, og Vognen var kommen i Gang, begyndte de at snuelle. Forst til Ventinden, hos hvem de havde været i Besøg, en grundig Overhaling. Hendes Person, hendes Huse, Maden, fortalt, hvad de havde set, hørt og smagt paa blev gjort til Skive for en ødelægende Kettelsens Jld.

Da dette Gnue var blit utsomt, gis de over til noget andet. "Nu ved jeg", sa en af dem, "hvorfra Arndt kan give saa mange Almisser. Jeg er sikkert saa, at han har nogen, som slaffer ham Penge. Min Mand siger, at derom han havde Tag i den' som siger — 'aa vilde Arndt bli saglagt for Teolsom'." "Ja," muntede en anden, "og min Mand siger, at han er saa klein i Teologi som en Stolegut, og at han bør anklages for Ejekteri og landlyses." "Naturligvis", sa en tredie, "og nu ved jeg, hvorfra han er saa venlig mod sin Nabo, Bevereen; han har en vakkert kone, og Arndt lar invælt hen Stillingen gaa for at saa Dalecen."

Da disse Ord var sluyne ud, saa der et pludseligt Brag og Vognen kørte i Stof. De rejsende moatte gaa ud og gaa tilfods Resten af Beien. De tre Bagvækkere blev naturligvis meget stamfulde, da de saa Arndt, højstanden for deres Bagvækkelse, komme ud af Vognen, og deres Glædelighed blev øget, da en let Vogn kom hørende, som Arndts Hustru havde endt sin Mand imøde og de af Arndt blev omstodet om at stige ind og høre hem, medens han gis tilfods Resten af Beien.

Bjærl i Palæstina.

Palæstina, det Land, som er saa hært for alle Kristne, er ikke nu længere det Land, "der synder med Melk og Honning." I længst forsvundne Dage var især den nordlige Del ei Kornfælles, hvorfra Fanierne, som boede paa den i Nærheden liggende imale usprungbare Østkyst af Middelhavet og bare drev Handel, henteude sine Leverne midler. Efter den lyttelige Tid under Kongerne David og Salomo gik Landet mere og mere tilbage; det blev et Bytte for forskellige Grovere, og i de sidste Aarhundreder før Kristi Todsættelse blev det især hjemmøgt af ødeleggende Krige. Med Frelserens Liv og Balsomhed havde da det jødiske Folk opfylt sit Hverv, og med Jerusalems Ødelæggelse ved Romerne havde ogsaa deres Stilling som Samfund næret sin Ende; det en Gang saa højt bemaade Folk havde ikke længere noget hjem, og snart maatte Esterlommerne af en Mand som David være glade, naar de ude ved Byens Mur fandt græde og Blage, hvor deres Fædre soldum havde sunget Salmer. Joderne er siden den Tid spredte over hele Jordens, usædige og flygtende. Vænder kom senere i Tyrkernes Hæader, og fun paa øerstogernes Tid blev dette Hertedomme for en fortid afbrudt; endnu den Dag i Dag er Jerusalem og det hellige Land Sultanens Eiendom, og Kristne kan fun i Folge med Tyrkiets Soldater besøge de hellige Steder. Ligesom det har gaaet nedover med alle Land hoorover Halvmaanen faste sit matte Lys, saaledes også med Palæstina, Godesarets Sø, paa hvis blaa Balger det soldum vrimlede af Stibe, der be sorgede den livlige Handel mellem de talrige Byer paa den vestlige Bred, nu øde, og nogle elendige Fjæresteder staar der, hvor Kaperneum, Bethsaid og Tiberias laa. Nu vilde ikke Herren der finde en Større paa dem Enslæbe Menud, som fandt følge ham til Bjer genene paa den nordvestlige Side af Sædet for at lytte til Biergudsforuden. Jordandalen, der strækker sig sydover, til og fra den Dag i Dag frugtbar i stoen, men meget forsømt; den sterke Del er dækket af vildt Dænverkrat, som i Brønstringstiden indhuler Den i et rødt Skor, og Hæderne er over groede med den sterke bærende vilde Linian, der ølcrede paa Esau's Lid gaer Bægerens Kloster en egen frist Tid i Stog og Hæl. I den sidste Lid har Jordans Billedet ændret sig lidt, en li-

den Damphaad gaaer paa hen, og Givens Vand bliver paa flere Steder brugt til Vandring af de tilhørende Marter. Dette sidste er da vel Hovedaarsagen til, at der er saa lidet Vand i det høje Hav hvori Jordan løber ud, at hens Leje mere og mere kommer op og ligner et Træ, hvis Bund er dækket med en hvid Saltstørpe. De Førudringer, som man nu holder paa paa flere Steder i det hellige Land og nær i Jerusalem, holdt i de sidste femti Aar sit Indtag der foreuenelig med Indvandrere, som drog vid fra det sydlige Tykland og grænshede Molonier mellem Jaffa ved Haver og Jerusalem.

En Societet ved Navn Valdeasværger, der i 1849 udstalte sig nærværende Landbyens Areal ved de salomoniske Damme 7 Mile soudenfor Jerusalem havde bragt Førudigheden til Bjærl med sig fra det gamle Hjem; men han drev den bare paa samme Maade som de Indsøgte her og der gjorde; til Stundt bemærkede han store Steintræller. Men saa denne Maade sit hans hem Sonner en kæregen Lust til Bjærl, og disse har i Løbet af nogle faa Aarier øret Bjærl, hvori de har indhørt nogle fremgangsmæsser, med hvert Held. Deres Græmpe viftede til højnd, når paa de Anvisobie, og hældede lan det hønse, i der om en Dag fun gales en Mangd Horning i Palæstina. Hvad Slag Hier det er, som Balensværgene holder, siger ikke voe Konul i Jerusalem, ej hvis Beretning dette Udtag er rettet:

(Fortsl.)

Bekjendtgørelse.

Pacific District af den norske Synode holder, om Gud vil, sit aarlige Møde i Tacoma, Wash., Først Søndag Kald, fra den 18de til 25 Juli, 1900.

Forhandlingsgjenstande:

1. Troen og dens Frugter.
2. Sjælens Udførelighed og Menneskets Tilstand efter Døden.
3. Vore Mænigheders Stilling til det prægantende engelske Arbejde i land os.

Året begynder med Ashwingsen den Onsdag den 18de Juli Kl. 10 Formiddag.

Herrnen velsgne Møde.

L. C. Foss, Form
L. Blakman, Sec.

Gave til 2. Kl.

F. & Lønnen Billeb. 50
O. St. Bedeteg. Billeb. 50
A. J. Olsen. ....

A. S. Johnson & co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Moldings, Basin
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knatvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave,

■ ■ ■ ■ ■

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Landesbørs og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampsksibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

P. W. Carson.
W. W. Chase.
W. G. Selvin.
W. G. Vanderbilt.

President.
V. President.
C. G. Gable.
Ass't Cashier.

4 per ct Rentie

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Ambisjoner paa alle Sted i Europa. De Scandinavian og det tynde Sprac tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

-Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

"HEROLD"

Indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Nyheder. Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer passende til Læsning i Kvædeforeninger, Skolen og Hjemme. Læsere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASYL

Helenas Famili.
(En Fortælling om Rom i det første
Aarhundrede.)

(Fortællelse.)

V.

Kaiserens Minister.

Et stort Antal Slaver kom nu tilstede, og Hegio brædede til dem, at de skulle give den Fremmede. Cineas var imidlertid flygtet af sin Hest, og i dette Dilemma sat den Fremmede og Hegio over Die paa ham. Han vendte med Haanden til Slaverne, at de skulle trække sig tilbage, og vendte sig imod den Fremmede.

"Grib ham!" streg Hegio isjen, aldeles misveskættende Cineas i sit Naseri og prævende at drive Slaverne frem.

"Hvis du ikke vil," sagde Cineas holdt, "sulle de gribbe dig." Og med bitter Foragt vendte han ham Ryggen. Tyreren stuledes vælt efter ham.

"Det glæder mig ot se Dem, edle Cineas," sagde den Fremmede. "Mit Mæn er Kurulenus Garbo, og jeg tæmmer her idag eller Opsædning af min Son Julius, som er Povudsmand for Augustus's Rørs og nærer en underlig Hengivenhed for Dem."

"Julius!" raaabte Cineas med Barne "Julius's Fader! Det glæder mig underligt at se Dem; jeg har ofte ønsket at træffe sammen med dem." Og han omomfambede den Fremmede,

"Hvem du saa er," raaabte Hegio roet afbrydende, "gaa, eller—."

"Hvad!" udraaabte Cineas; "ved du ikke, at hvilke jeg giver et Ord, ville disse Slaver være lun allfor glade ved at gribe dig og vidste dig til Blodet? Bal, Snegt, og tan sig lagt, at din ikke saa den Straf, du forthener! Det!"

Hegios Øre fand for Cineas's flammeende Bill, og fremrumlende noget Forbandedes vendte han sig langsomt om og gik hin Bei.

"Jeg maa gjøre Undskyldning for denne Grobians Uforstammethed," sagde Cineas. "Han er en Engsel, som jeg netop er i Pegreb med at brænde efter Gestjenes."

"Der behøves ingen Undskyldning," svarede Garbo. "De har jo seet, at jeg selv har taget hævn, og desuden er jeg ikke blevet overtræst ved at se en saadan Onsfært. Ethvert Dørt Hus untildøges er full af disse Snegle, der have lav til utrættel at forærme Enhver, som ikke kommer med et højt Folge. Wah! lad s ikke tale mere om ham. Rom er op-

lydt af disse hylle Repturer. Men jeg vil sage Dem Atledingen til mit Brug her. Min Son Julius ankom til Rom for et Par Maanedes siden, men vidste ikke for ihoar, at De var her, og da hans Dio var optaget idag, saa han ikke føle kunde komme til Dem, kommer jeg i hans Sted for at tælle Dem for Alt, hvad De har gjort for ham. Han har fortalt mi, at Cineas at De var reddet ham fra En og Ødelæggelse, at han, medens han var stationeret i Ale, gav ejer for Frisellen, som der mødte ham, og hurtig fandt nedad mod Huin, og at De sendt ham i et Dilemma, da han ved Syrl havde skriter sig i en nævnelig Gjeld, saa Tabet af sin Stilling og at Alt foran sig og havde besluttet at gjøre en Ende paa sit Dio. De tog Dem af ham, betalte hans Gjeld, og, hvad der er bedre, lærte ham at sage ejer Dio.

Hvad kan Dio her sige? Han var frelst, og ved Dem. Edle Cineas, en Fader tæller Dem for sin Sons Frelse."

Og den steense Romer, der havde taet uden at tage Hedsyn til Cineas's Forfølgning paa at afbryde ham, grib nu han's Hænd og trækkede hen været.

"Du giver mig altfor megen Lovpræsening," begyndte Cineas, men Garbo svabbede ham:

"Nej, nej — ikke mere, end De forthener. Men jeg skal ikke tale mere derom; jeg hader at staa og i opsigt Høi.

Vi ville tale om noget Andre."

"Kom da," sagde Cineas, "lad os gå ind!" og han førte ham henimod Huset.

"Du træde, De levede i Rom," sagde Cineas, da de havde sat sig ned i bær for Venestol. "Jeg forlod Dere's Son, som om De havde et Hus i Byen.

"Det havde jeg ogsaa indtil sidst her," saarede Garbo. "Men jeg har altid asthet Rom. Det er en syrisk By, og Rasten, som regerer overalt der, er stætlig for en ørlig og retslæssig Mand. Hvad kunne jeg gjøre i Rom? Jeg kan ikke lyse; jeg kan ikke smide øjne. Naar jeg kommer ind i et stort Hus, kan jeg ikke i nogenvis være op afson og forelømme med hænderne. Denere for et spaa at faa et næste til af deres Herre. Dersor er jeg nu sluppet ud til en uden Plej her paa Landet, hvor jeg kan have friest Lust og Frihed."

"Bor De her i Nørheden?"

"O ja; min lille Birtheboe henger kun i Min Bei der. De kan se Huset der," og han pegede paa en høi Bill, der tilhørte frenen vilken Torme i nogen Aaland. "Nej," deriby Garbo, "der er ingen Plads for Velighed i Byen,

ingen Belønning for Høi. Gæs Hæmue formindsses Dag for Dag, idemindre var det saa med mig, og derfor besluttede jeg at flytte ud paa Landet, medens jeg endnu havde lidt i igjen af Livet. Lad Svindlere blive der; lad dem holde til der, som tunne gjøre Christ til Sort og erindre sig ved at sjæle og bedrage. Bon er fuld af Baebender, der før have strellet om over hele Italien men nu have samlet sig der. Ni, ni, Rom er intet Sted for mig. Jeg kan ikke nære Høi ved at nægtelle mig som Stjernethyder eller Hegemester og spaa Øvelande deres Høres død; jeg har aldri undsett Jesu's Invader, han er, han love Nogen Hylle fra dem. Hvis jeg var en Hushåndsster, skulle ingen Dyre faa Lov at leve i min Høi. Nej, jeg er ingen Mand fra Bon, og dersor sidder jeg nu her og snoller om dette bætre Thema, som altid er i mine Tanke. Tilgiv mig, min Ven, men jeg er en Romer af den gamle Stole, og det er haardt for mig at se mit Land gaa i bligrunde."

Cineas forstredte ham om sin Della-ville i hans Høler, og at han godt kunde forstå hans Bitterhed.

"Bitterhed!" præntog Garbo. "Ja, hvem kan Andet end føle Bitterhed ved at se sit Land blive overgivet til frigivne Slave og udenlandske Vandserinder. Emigreren er den Eneste, som kan blive begunstiget, og en Shree kan smigre besidende en Romer. Han kommer her som en Slave, og forend En ved af det, et han højt i Gunst og kan tage Vladts overfor En ved Bordet og ligge ester En og saa En udstedt aloses. Det er ingen mulighed for en ubemidlet Mand at faa sin Ret; selv ved Domstolen bliver hans Es øgigt ringe. Bring frem den bedste Mand nu, og der spørges kun forskelligt, hvot stort Folge han har, hvot mange Slaver han eier, hvot meget Jordegods han er i Besiddelse af. Den ubemidlede Mand bliver stadt ned til de laveste Pladse overalt."

Han vendede sort og begyndte at tale om nogat Andet i en mild og ganske forståelig Tone, og Cineas hørte, at man kan talte om andre Øjenstænde, var han alvorlig og rolig, men joaart han kom ind paa Forhaldene i Rom, blev han bitter, heftig og libenslæssig. Han elskede sit Land, og hans Starpe Øje saa, at Ødelæggelsen spredte sig over del, og han kunde ikke opdage nogen Straale af Høb. Heller ikke kunde Cineas det. Ogsaa han hændte til Hovedstaden's Parker, og sidste ikke, hvor det tilhørte vilde ende.

Mere.

Bøger tilsalgs.

mmu n mmu

Synodens Salmebog, 1 Skindbind	* 55
" " med rødt	
Snit og forgylt Kors og Kalk	1 00
" "	
med rødt Snit-gog Albumssænde	1 75
Syndens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katekismer	15
Jossenda's Billed ABC	15
Syno alberetninger, Pacifica District	25
Ny Testamente	25
Spar Tid og sunt til os efter disse Bøger.	
Adresse	
Pacific-Land University Ass'n	
Parkland, Wn	

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Emigranter kan se sine Bindningsbøger hos Emigrants Bureau Office

Emigrerende Hæverbog for Indvandrere og andre Hælsende Bøster &c. Veteren, Emigrantmisfælder, knæb i Pilgrim-Hus og nær Emigranterne til med Raad og Død.

Det koncenterer sig om at få en bindningsbog hos Emigrants Bureau Office.

JOHN O. BROTTEM,
Dealer in General
Merchandise,

Groceries,

Dry Goods,

Clothing, Boots

and Shoes

School Supplies

and Notions.

PARKLAND, WASH.

Abonnement paa "Pacific Herald" for 50c om Året.

Gælt for Hørvid.

Chr Olsen Waterloo.....	\$ 50
Hans Olsen "	50
John Berg "	50
Tore Halvorsen "	50
Ole Larsen "	50
Ole Holdahl "	50
John Klifton "	50
Ole Boudeli "	50
E. Myre "	50
A. J. Nelson "	50
A. Faleide Biting.....	50
O. J. Kopperdahl Biting.....	50
Chr Myre Biting.....	50
A. Liodahl "	50
A. Sæsterplassen Biting.....	50
Sven Bladen "	50
G. H. Gisleberg "	50
E. B. Binnon "	50
J. A. Rosendahl "	50
E. L. Mauerud "	25
B. Bredeboe "	50
O. Morten "	50
A. G. Gilbertsen "	50
A. L. Aunerud "	50
M. A. Bisnes Biting.....	50
B. Grandahl "	50
R. G. Gullerud "	50
R. Bisnes "	50
Olii Larson "	50
Mrs. Kelly Times Biting.....	50
R. J. Nelson "	50
A. M. Greenfield "	50
E. Lunt "	50
Lars Aunerud "	50
O. O. Lone "	50
N. O. Eltaa "	50
M. Kraeton Cheyenne.....	50
Muri Pedersen Cheyenne.....	10
D. J. Johnson "	0
Annia Johnson Eden.....	5
E. C. Petersen Coal Dealer.....	50
E. B. Grindon Harvey.....	50
H. T. Batteren Maddock.....	50
Miss R. C. Besby "	50
Ed. G. Besby "	50
H. Falke "	50
H. Anderson Fessenden.....	50
H. Jensen Platum.....	50
A. Grindon Maddock.....	50
Sven G. Pedersen Maddock....	10
H. Besby Maddock.....	50
M. J. Olsen.	

Stian Brosholm — afgaet ved Døden paa sin Villa ved Gjentofte, Danmark, i en Alder af 84 Åar gammel.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4½ T.
trykt med store og ty-
per paa u-
market god-
Papir, godt
indbunden i
Lærredsbind
med Silke-
baand og
sorluyk.

Prisen er blot
Enkelte Exemplarer 18c
I Partier paa 6 Exemplarer 16c
- - - - - 12 - - - 1. c
Skriv til

G. W. A. Rowles,

177-178 MONRO STR. CHICAGO ILL

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Address owner for securing patents. Patents taken out through Mann & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$1 per year; four months, \$1. Sold by all newsdealers. MUNN & CO., 361 Broadway, New York. Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Scandinavian Seamens Mission.

2122 First Avenue,

Seattle, Wash

Gust. Morton, Bestyrer.
Tel. Bay 461.

Puget Sound. Tea Co

IMPORTÖRER
Wholesale og Retail Handlere

— i —

THE, KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentøj.
128 Pacific Ave. Tacoma, Wa

Pacific Districts Prester.

Andersen Chr. Genesee, Idaho.

Andersen J N
1216 Chestnut Str.
Oakland Cal.

Blakkan, L. § 201 Everett, Wn.

Borup, P. Cor. A. & Pratt

[Strs. Eureka, Cal.

Christensen, M. A.

1422 7th Ave., Seattle, Wn.

Carlsen P N 563 East 16th St.
East Oakland Cal.

Foss, L. C. Stanwood, Wash.

Grönberg, O. 1663 Howard St.
[San Francisco, Cal.

Hagoes, O. Stanwood Wash.

Harstad, B. Parkland, Wash.

Holden, O. M. Astoria, Oregon.

Jensen, A. H. Ferndale, Cal.

Johansen, J. 204 J. St.
Fresno Cal.

Lange A H

Rockford Wash

Larsen, T. Parkland Wash

Lane, Geo. O.

Box 236, Fairhaven, Wn.

Nissen, L. Wilbur, Wash.

Moses, J., 2122—1st. Ave.

Seattle, Wn.

Orwoll, S. M.

425 Ea. 10. St. Portland, Or.

Pedersen, N. Silverton, Oregon.

Sperati, C. A. 2550 So. L St.
[Tacoma, Wash]

Stensrud, E. M. 235 13th St.
San Francisco Cal.

ELLIS & SON S. S. LINE.

STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 8. Efter, for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8,
Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes
Kl. 10 Efter, hver Søndag, Ons-
dag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Mortill Co

226 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Vissell Ekberg.

—A. N. D.—

—Handlede og Importere af—
Boger, Skrivematerialer, Venstre,

osv. Efter 15de November, vil de være
at finde i sit nye Lokale, 1308 Pacific
Ave., hvor det vil blive et stort
nue gaulie Number. — Hoved Adressen:
1308 Pacific Ave., Tacoma, Wn.

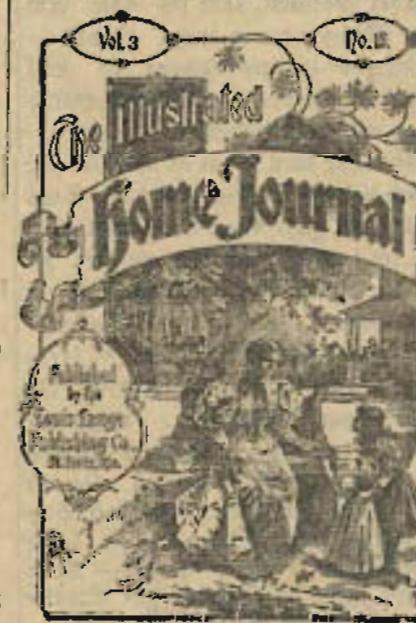
\$1.15.

Illustrated Home Journal,
et unikert Tidsskrift for
Kristne Familier

og

'PACIFIC HERO II'

or blot \$1.15 m. Aa

En historisk Sammenligning.

Det var i Aaret 1847. De Forenede Stater havde fort en sejrig Krig mod Mexico, og General Winfield Scott havde efter en glimrende Stælle af Seire erobret den fiendelige Republikks Hovedstad. Unionens Flag vandrede over den gamle Hovedstaden, og Mexicos republikanske Regjering var flyttet til Queretaro. Den var rykket fra Grunden af, men viste alligevel ingen Tilhørsdighed til at flytte Hovedunderhandlinger med Selskabet.

Dette var Sammealets Stilling, da den 1. Maj nærmeste sig, at Kongressen skulle komme sammen i Washington. Presidenten — det var James Knox Polk — havde det hvæv i sit Nordbudsblad at lægge Sagen frem for Kongressen og at gøre faadane til Forstilling, som han ansaa nødvendige og gode. Men det var i dette Tidsfællet ikke let, og Presidentens Dagbog, der er blitt opbevaret for Efterverdenen, viser, i hvilken stor Forlegenhed han havde befundet sig.

I Landet var der et stort Parti, som eftertrætteligt fortruede, at Krigens mod Mexico ikke alene skulle med Kraft fortettes, men at de Forenede Stater skulle erobre hele Niendens Område og gøre det til sin Hjemtom. Dette Forløggende blev understøttet med de "vægtige" Grunde: Civilisation vækstendom, saa ved det, gjorde det til en budende Viligt for Unionen at ta Mexico og saaledes bestrike det mod Hovedstaden og Lovlosighed. Andre Politikere erklærede det for en Umanlighed, at de Forenede Stater ikke vilde ta fat på det Hævde, det var sagt paa dem. De vilde da uden Dov falde i en slappende Sæn. Hærens og Flådens Representanter blev paa, at Præsidenten skulle lægge frem for Kongressen et Forstilling om en fuldstændig Indlemmelse; og fra London berettede Seademanden Bancroft, at man i England ansaa det for en "Vælsignelse for Verden", om de Forenede Stater vilde "gå over Mexico paa sig.

Hvad skulle nu Præsident Polk gjøre? Han holdt alvorlige og lirige Maandsagninger med sit Kabinett, og her i særheds hæder Uddannelsesminister, James Buchanan, et godt Ord ind for Indlemmelsen. Men der var også mange Grunde, som talte imod; og med den samme Bestighed, hvormed Grænsen blev forsvarer, blev den ogsaa imødegaaet. Da var det netop Buchan-

an, der mædte Præsidenten til, for at bringe de næste Indvendinger til Længhed, at foreslaa for Kongressen, at derom Mexico blev ned i sin Modstand, maatte de Forenede Stater overholde den Bestemmelse, som Forstillingen havde udpeget for begge Lande. Men Præsident Polk var af en anden mening. Det stod imod hans ligefremme Karakter og hans flere Indsigtsmed tilige Talemoder et legge Russetet for Bestemmelser, som han selv maahte faste, paa Forenede Staters. I nu Dagbogsstrengheden om dette Bushuans Forstilling, at det var for ubestemt, og at det ikke gik ind paa Præsidentens forståningsmæssig Ansvarlighed. Men til Statssecreteren selv saa han, at han ikke ønskede, at det i hans Budstab skulle stås et Ord om duftet, at der kunne opstå den mindste Dov om bestjende Vinter.

Hvorledes det store Spørge-mæl blev løst, der den Gang satte alle Sind i vojt Land i Bevægelse, er jo delhændt nok: der blev taget usejle Underhandlinger med Mexico; og allerede den 2. Februar 1848 kom Overenskomsten til Guadalupe Hidalgo i Stand, hvorved Mexico imod Betaling af \$15,000,000 opgav til de Forenede Stater alt Område nordover til Rio Grande bei N. Rio, der nu blev lagt til Texas. Da nu var Folgen af denne Overenskomst: Det maa nogensinde høre, at de Forenede Staters Flag er blitt vammet ved at blive træset tilbage fra de Egne, hvori det den 1. juli 1846 var rejst. Det vil si. Det var nogen materiel Stade, at det formaaede at gøre Raborepublikens store, fiendtligstindeude blænde Befolning i noillige Udsætninger?

Gudsfornegetten.

"Hvormed vil De overbevise mig om det Modsatte, naar jeg siger Dem lige i Dintue: Det er ingen Gud?" — Saaledes spurgte engang en fræt Gudsfornegetten den ervervslige Bisshop Borowitz i Stanipæberg. Hervaa havde denne idømme lovgået at betvivle sig: "Jeg ved ikke, om jeg for den Sags Skyld vil gøre mig døbere illettheds, og om jeg ikke børst vil overvæde Det i den hellige Et ist at gjeat sine Deres Vandstand; i denne Et Det jo allerede Tale om Dem." — "Om mig!" sagde Døsteren, "hvorledes Det?" — "Ja vist," forære Bisshoppen, "uetop om Dem er der Tale, nemlig i Davids 14de Psalm: Et Væs;" og efter at have fremvægt Bibel u flægt han Stebet op og lojer: "Daaren siger i sit Øjet: Det er ingen Gud." — Dette hørde også sin Birtning paa Spottescen og stoppede Blunden paa ham.

Pacific Lutheran Academy

AND

Business - College

...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY:

Preparatory. Normal. College Preparatory.
Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light.

Students : may : Select : their : own : Branches

Thorough Work in all Departments.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,
Washington.

Davenport, Wash.

Pinsedag havde den herværende Standinaviske Evang. Luth. Menighed faaet i stand en højtidelig Festgudstjeneste i det Gronne.

I Jens Hansens Træplantning var reist Prædilestol og Alter, indlejet med grønne Grener; og paa Alterborde hadde lille Ida Hansen lagt en krans af deilige gule Roser.

Høit over det hele varede Dannebrog. Højtidsgudstjenesten forløb som sædvanligt. Pastor Nielsen talte om Dagens Festevangelium, "Om de Folk, i hvem den Hellige Ande havde lodet det blive pinselte" talte om den Ande, som udgaaer fra Faderen og Sonnen og som tænder Livet i os og som er Marsag i, at man nu ogsaa her kan samles om Guds reue Ord og de uorfalskede Sakramenter.

Efter Prædiken bragte Menigheden sit Offer til Herren, og efter at Degen havde læst Udgangsbonden, fremtrædte Presten, ifolge Aunmodning, og gav for dem af de tilstedevarende, som hun vænselig forstuar Danst, et Sammendrag af sin Prædiken paa Engelsk, hvilket modtoges med Tak af de tilstedevarende unge. Hvoraf ogsaa enkelte Personligt udvalgte som deres Øuster at Menigheden af, og til vilde holde Gudstjenesterne paa det engelske Sprog.

Efter endt Gudstjeneste kom Kvinderne frem med deres Madlurve og Estermiddagen tilbragtes med Sang, Tale og Veg.

Da man her ingen Anledning havde til atter at samles paa Grundlovsdagen, dte Juni, blev gamle Danmark eindret med Taler og lejstige Hurraer for Hædrelandet og for gamle Dannebroge samt "Det er et yndigt Land etc." Saa fildtes man for at gaa til de huslige Sjæl med Tak til dem, som havde faaet denne pene Fest i stand, med Bevissheden om at slige Sammenkomster tjener til at styrke "anden mellem Landsmænd og Broderskab og Haab om, at dette ikke er sidste Gang.

Uddrag af en ung Sjøguds Breve til sin Mor.

Kjære, kjære Moder!

— Maatte vel ske for at forhindre noget, vi forsynede Mennesteborn ikke tanke, og derfor fulde vi altid takke vor himmeliske Fader for al, hvad han gjør mod os — thi efter hans Kjærlighed handler han med os. Det har været en strid Dag, det er slet, haardt Arbejde i sterke Værne og saa fortid i Torden og Regnbyder. — Alt ligge os da trugt i Hava — en af de sjældne Rejsen med S... er vel dette. At leve et Kristenliv er et Kamp, men gennem Troengsler bor det os at indgaa i Guds Rige. Bed Turen paa, at alt, hvad Gud gjo-

med os, er af Kjærlighed, bliver alt letttere at høre. Selv om alt synes os godt er dog her ikke vort blivende Sted, — nei vi stuer længere frem, vi ser op til den blaa Himmel, der stenger for det legenlige Dje at se dit, hvor vi engang skal anse op for sidste Gang, paa samme Maade som Skerne øre stjuler for Solen — men vi ved, den er der. Og Sjælen flyver freit, den hænges af intet — Sjæleset ser Jesus i al hans Hertighed, det ser dit op i Stunder, da Verden synes at storme ind paa os. Engang skal Himmelværingen sammeurhues og Kjærlighedens Hjem lyse klart for de trædende, for Jesu Stridsmænd — Gud at Troengsler bringe os nærmere Gud. — — — Beg stod tilkors og han udover et op-ort Hav — en Meage løs saa let paa en Bolgerbyg

(Verden har intet fast Tag i et Guds Barn) — den bares hold op, og netop da Stummet brød frem fra den mørkegronne, da den var kommen paa Toppen, kastede den Bingerne og slo! Vi kristne har ogsaa Binger — vi kan flyve højt fra Verdens oprorte Hav, naar dels Sjæl synes at ville træse os — Bonnen og Haabet bører os opad — høit over al Nod og Synd. — Lig Sjælen, der bragte Anglen til at børe sig højt op i Livet, stulde ogsaa Verdens Troengsler børe os bort fra denne — nærmere Gud. — — Guds Storhed ligger aaben for os — Matternen gjenner en for saa mangen usjendt Trost. Et oprigt Hav med solbelyste Bolgetoppe og Sjænglene over er en Bog, der aldrig læses ud. Saa god Nat i Jesu Navn; denne Aftenhilsen sendes afded — fanste imorgen. — — —

Jeg gik tilbage, men kunde ikke sove for Barnen, tog da Sjælestien og vilde forsøge paa Detle. John, min Ven, havde lidt, og jeg sprang op paa Balken. Han stod just og saa paa en mort Stribe ret for Bougen! kunde ikke begribe, hvad der var, og løb Aftend for at vorslo. "Lufte", løb Ordenen, Nærene bræbdes op Videvind, og Stiden gik klar det Vand, hvor den vilde gaar ret paa i mindre end en Times Sejlsads, idet Bluden netop fristede paa. Hvilken Tale til os om at vase paa og styre klar af de mange Sjæler og Banker, som i dette klar skal komme os for Bougen! Her er "skapi Farvand, meget at vase sig for, meget at gaa igjenem for et Guds Vand, det sees daglig. Da, kjære, kjære Moder, den gaaer gjennem Vand og Strid. Vien til Salighed. Her er saa meget andt af mode, saa mange Tristesser. Maatte Jesu Kjærlighed fræde Sjælen og noget af hans Vand og Strid blive mig og os alle tilde, det Jesu Sindesig, der ualer alt. Kun det indes den sande Manddom. Hvad er alt dette store, som Verden faldec Holtedaad, naar den, der udfører Daa- den kan glemme, ja saa aldeles vantil-

te ham, der af ibel Kjærlighed led Norsets Død, saa forfaste deite Kjærlighedens Under. Hvor ikke Troen paa Syndernes Fortalelse og den deraf fremvoldede Kjærlighed til Jesus findes, der er alt umundigt og forsørgeligt. — — —

— — — De mørkeste tungeste Stunder at kunne taste al sin Sorg paa Jesus er det store rette, men øste saa vanskelige, fordi vor Natur er forvendt.

— Man vænnes til at hjæmpe alene henvide; saa mangen Sorg og tung Kamp udkjempes, hvoriom aldrig et Ord udfiges, og underiden kommer ilig Troengsler efter en fortrolig Samtale, en stirlegang, en hyggelig Tur o. s. v. men paa saadant et Sjømanslivet satligt; men Gud er dog ikke mindre rig paa Trost og Magt. — — —

— — — Jasten er der Liv og Salighed i min Sjæl — slig gjorde Gud det, saa tungt som hete Livet føltes ibag. — Ja, saa sit vi Andagt sammen sidste kveld ved Land, og det gjorde hjertelig godt — blev ført op nogle Vers af det gamle Testamente om Moses! da han flittede Paulusnet — bort udenfor Leiren for at afsørgte Herrn. Der er stect et Bend mellem os og vor Gud, derfor maa vi gaa bort fra Verben og alt, hvad der binder os til den, bort fra Synden, der gjør Stilsmitte mellem Gud og os, saa Guds Fred og Haab om Himmelens Hertighed kan fylde vor Sjæl. Moses begjæredes at do for Folket, men kunde selv derved ikke frelse det, men staae som et levende Billed paa ham, hvis uskyldige Blod renser, hvem der forladet sig paa ham, fra al Synd, vor Frelser og Forjøner, Jesus Kristus. — — —

(Fort.)

La eders Lys skinne for Menneskene.

En gammel Fyrvogter sør hen. Han havde i Kartvis havt det Arbeide at holde Lamperne i det høje Taarn i Orden. Hans egen Livs Lampe holdt nu paa at gaa ud, medens han gled ud imod en So, der hører til en anden Verden. Blidelig rejste han sig og stortede sig paa en af Albnerne og spurgte: "Brænder Lamven i Taarnet? Du ved, at vi ikke maa la den gaa ud i Nat. Det er Folk som vil se etter den.

"Ja, Laaren er i Orden."

"Du kan jeg hvile."

Og den gamle Mand sør hen. Hvorledes er det med Lyset, som vi er sat til at vase paa? Brænder det hært? Det er et stormende Vand, og Hjælpesfulde er deis Sjæler. Mænge Bissharts laster lig paa deis Balzer. Mænge Døde vender sig mod de 1000 med Albyppen omvendt efter dem os, som statende dem paa den rene Rei. Et vor Lampe i Orden og bare den ene?

G. L.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer
and

Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Lindahl Photo-
grapher

Har nu faaet sig et nyt og elegant FOTOGRAFGALLERI

i California Building, Pacific Ave.
TACOMA WASH.

Indgang baade fra R.R. Str.
og Pacific Av.

TAC ELEVATOREN

Vor Frelsers norsk
luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

—

Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-
skole.

" 11 A. M. .... Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. .... Aftensang.

Onsdag 8 P. M. .... Kor Övelse.
Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole.

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedene, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft.m.
i Maanedene, Kvindesforening.

J. M. Arntson,
Nordisk sagfører.

Notary Public.

Udfører alle lovlige Dokumenter
vaalm. Skræder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, — WASH

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester

Udfører al Slags Snedkerar
beide.

